

TORONYIRÁNY

XVII. 11.

2023. március 12.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 3. vasárnapja

Magában véve nagyon egyszerű az a hasonlat, amellyel a szamariai asszonynak tudtára adja Jézus, hogy kicsoda ő: „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok, nem szomjazik meg soha többé, mert a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.” Micsoda közhely! – mondhatná valaki. Forrásvízhez hasonlítja magát, máskor meg kenyérhez, ismét máskor világosságnak mondja magát, aztán meg útnak, amelyen járni kell. Mind csupa közönséges dolgok ezek, semmi rendkívülit nem találunk bennük. Igen, „közhelyek”, de alapvető, létfenntartó elemek az ember életében. Jézus is alap és létfeltétel az üdvösségben, a hit szerinti életben. Nem fűszer vagy ritka csemege csupán kiváltságosok asztalán, s nem szemet kápráztató, díszes jelentéktelenség. Nélküle elpusztulnánk a földi vándorlás idején.

Jézusban mindig az élet alapját, a legszükségesebbet kell látnunk. A kereszténységben, az egyházban is. Nem azt kell várnunk tőle, ami „érdekes”, ami fantasztikus, képzeletet felülmúló feltűnőség. Az egyházban is elsősorban a jót és az igazat kell keresnünk, nem a rendkívülit és a szokatlant.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Kiv 17,3-7** Az egyiptomi rabszolgaságból kiszabadult választott nép az ígért földje felé vezető úton hamar beleun a nehézségekbe, és zúgolódva Mózesrel szemben inkább visszakívánja a rabszolgasort. Isten irgalmából azonban ivóvízhez jutnak.
- 2. Róm 5,1-2.5-8** Isten azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk.
- 3. Jn 4,5-42** Jákob kútjánál Jézus hosszas párbeszédet folytat egy szamariai asszonnyal, aki végül felismeri benne a Messiást.

Beszélgetés a szamariai asszonnyal

Jákob kútja ma is megvan. Az Ószövetség ugyan nem említi, de az ősi hagyomány neki tulajdonítja. Jézus a nap hatodik órájában, tehát a déli hőségben érkezik oda, és fáradtan letelepszik a kútnál, a tanítványok pedig bemennek a faluba ételmet vásárolni. Közben egy asszony jön oda vizet meríteni.

A beszélgetés azzal kezdődik, hogy Jézus inni kér tőle. Ebben nem volt semmi feltűnő, hiszen a kút mély volt, s vizet csak kötélre eresztett vödörrel lehetett meríteni. Az asszonynak inkább az tűnik fel, hogy egy zsidó ember megszólítja, holott tudja, hogy azok általában nem állnak szóba a szamariaiakkal. Az ilyen ellentét megtalálható a Lk 9,52-ben is. A törvényt magyarázókat gyakorlatilag a pogányokkal egy vonalba állították ezt a keverék hitű lakosságot is. A 9. versben az elkülönülésre vonatkozó megjegyzés valószínűleg későbbi magyarázó betoldás, és valóban sok kéziratból hiányzik. Jézus a próféták stílusában titokzatos választ ad, és azzal új, magasabb síkra tereli a beszélgetést. Szavai egyúttal arra is jók, hogy felébredjék a vallásos érdeklődés: Ha ismernéd Isten ajándékát, és azt, aki beszélni veled, akkor te kértél volna tőle, és ő élő vizet adott volna neked. Ugyanilyen szintváltozást láttunk a Nikodémusal folytatott beszédben. Jézus szavai hangoztatják, hogy az ő jelenléte és a vele való találkozás Isten ajándéka. A rabbi Isten nagy ajándékának (dorea) a törvényt tartották, az első keresztények pedig később a Szentlelket. Jézus arra céloz, hogy ő, mint Istentől jött ajándék az élő víz ajándékát nyújtja az embereknek. A víz, mint jelkép a sivatagos keleten nagyon is ismeretes volt; a víz csillapította a szomjúságot, táplálta az életet, felfrissített és megtisztított. Ezért használták rituális mosakodásra is, abban a reményben, hogy a belső tisztaságot is létrehozza. Az Ószövetségben Isten maga az élő víz forrása (Jer 2,13; 17,13). Jézus nemcsak az élő víz adományozója, hanem kilétét más jelképek is bemutatják: ő az élő kenyér, a szőlőtő, az ajtó, az út, a világosság. Ezeket a hasonlatokat csak a hívó egyház fogta fel igazi értelmük szerint. Itt az asszony még a szavak természetfölötti jelentését sem látja, hanem csak a kútban levő vízre gondol, és arra, hogy Jézusnak nincs mivel merítenie belőle. Ugyanakkor már úr-nak szólítja és azt kérdezi, hogy honnan venné ezt a vizet. Ez a „honnan” az evangélista számára jelentős szó, már hallottunk róla a kánai menyegzőnél (2,9) és Nikodémusnál (3,8), s később ismétlődni fog még Jézus felsőbb eredetével kapcsolatban is (7,27; 8,14; 9,29). Az egyház tagjai azután már tudták, hogy Jézus éppen égi eredete miatt lehet az élő víz forrása.

Az asszony azonban megmarad a földi síkon, s csak azért szeretné ezt a különleges vizet, hogy ne kelljen ide járni a kútra. S mivel a jelképeket nem érti, nyilvánvalóbb jelet kap. Jézus elárulja, hogy ismeri az ember rejtett dolgait. Felszólítja, hogy hívja oda a férjét, s erre az asszony kitérő választ ad, bevallja, hogy nincs férje. A valóság azonban az, hogy már öt férje volt, és akivel most él, az nem férje. Jézus itt is olyannak mutatja magát, mint a szinoptikusoknál: a betegek, elesettek orvosának. Amikor az asszony látja, hogy Jézus ismeri titkait, akkor kezd ő is vallásos gondolatot belevinni a beszélgetésbe. A kapott jel alapján feltételezi, hogy prófétával találkozott. A samariaiak használták Mózes könyveit, s a MTörv 18,15 alapján a Messiást prófétai minőségében várták. Az asszonytól nem telik több, minthogy felvesse a zsidók és a samariaiak között vitatott kérdést a kultusz helyére vonatkozólag.

Jézussal elérkezett a nyilatkoztatás teljessége, s ezért az embernek belső meggyőződéssel, hódolattal kell Isten felé fordulni. Ez az óra övele érkezett el, mert ő maga is így tiszteli az Atyát. Azzal, hogy az Atya őt ideküldte, jelezte, hogy az emberektől is ilyen tiszteletet kíván. Már a régi próféták is ostromozták a külsőséges istentiszteletet, s ők is jelezték a nagy fordulatot amikor majd napkelettől napnyugatig tiszta áldozatot mutatnak be az Úrnak (Mal 1,11). Mivel pedig Isten szellem, lélek, és nincs helyhez kötve, azért a külsőségekhez kötött imádás nem is lehetett végső akarata. A lélekben és igazságban való imádás értelmét abból az állításból kell levezetni, hogy „Isten lélek”. Ahogy az ember újjászületik vízből és Lélekből, úgy a Szentlélek ott lesz a hívők imádságában is. Az „igazságban” való imádás pedig arra utal, hogy Jézus Krisztusban megkaptuk a teljes tanítást és a teljes kegyelmi rendet. Általa felmérhetjük Isten fenségét és az ő segítségével kinyilváníthatjuk a köteles hódolatot. Jézus mind a megismerést, mind a hódolatot a Szentlélek által hozza létre bennünk. Az igazi imádás Istennel való találkozás, s ezt ő teszi lehetővé számunkra. Isten lelkeinek hasonló szerepet tulajdonítanak a qumráni iratok is az ószövetségi előzmények alapján. De az értékelés nem azonos. Ott hiányzik az a gondolat, amit az evangélista legjobban kihangsúlyoz, hogy a hívő ember a keresztségben Isten gyermeke lesz, újjászületik a Szentlélek által, s ezért képes igazi lelkülettel az Atya felé fordulni. Az imádásnak ezzel a szellemiesítésével az evangélista nem utasítja el a közös istentiszteletet és a külsőségek alkalmazását. Másutt eléggé hangoztatja, hogy Jézus maga is jelen van, ahol a hívők az ő nevében és az ő lelkületével összegyűlnek. Különbözik is az egyházi közösség tekintette magát kezdettől fogva a Lélek és az igazság hordozójának. Az egyén annyiban részesül a Szentlélekben és a kinyilatkoztatott tanításban, amennyiben tagja lesz az egyháznak. Az egyházi kultuszt különben nem szabad csupán ebből a kijelentésből levezetni, hiszen itt még nincs utalás Jézus áldozatára, amely minden kultusz betetőzője. Az egyház kultusza nem kizárólagosan szóbeli ima és nem egyoldalúan belső összeszedettség. Az égő és véres áldozatot nem vette át, mert azok csak előképei voltak Jézus áldozatának, de a külső áldozati cselekményt meghagyta, és felvette egy magasabb rendű szentségi jelképbe. Az új áldozati adomány a megtestesült Ige teste és vére. A cél az, hogy a hívő átvegye Jézus készsleges lelkületét Isten akaratának teljesítésére. Az Atya ilyen imádkozókat akar, s ez egyben felhívás volt az asszony számára is, hogy életét ilyen irányban alakítsa át. A beszélgetés vonala tehát állandó emelkedésben van, de az asszony erre a szellemi magaslatra még nem tud felemelkedni. Azt sem érti, hogy minek az órája jött el: a világosságot még a jövőtől várja: Tudom, hogy eljön a Messiás, a Fölkent, s amikor eljön, mindent tudtunkra ad. Jézus azonban már ezt a jövőt képviseli. A feladata éppen az, hogy mindent tudtunkra adjon.

Gál Ferenc

Csak ti vagytok nekik! (32.)

A MACSKÁKAT IS LEHET SZERETNI

EGY PILLANTÁS

A szülők gyakran megkérdezik: „*Normális dolog-e, hogy olyan sokat ad a külsejére?*” Természetesen az. A serdülő külseje révén mutatkozik be a világnak. Sokkal több mint az öltözködése, egy ismertté válás, a kulturális igényének és az ő zenéjének a bemutatása.

Egyéni külsejével a serdülő lelép a szülői hatalom mellől és eltávolodik gyermekkortól. Kiskorában a szülők örömeiket látták, ha úgy öltöztették, mint egy beszélő babát. Most egyedül dönt. Kedvét leli abban, ha „leválik” a családi modellről. Amikor az apa és az anya öltözete ápolit, ő azért is rongyos: feslett nadrágot és zakót visel.

A külső kinézet nemcsak egyéni öltözködési mód a családdal ellentétben, hanem a barátoknak is üzen: „Hozzátk tartozom. Egyforma ízlésünk van és közös ellenfeleink.”

Megbotránkozhatunk egy fiatal öltözködésén, de ő ezzel nemcsak egyéniségét keresi, hanem identitását is. Ezért élvezzi a helyzetet, különösen azt, ha környezetét provokálni tudja.

„*Lehetetlenül öltözködik, rojtos nadrágba és rongyos zakóba jár.*” Ez is valamilyen normális reakció, ha néha túlzottnak is tűnik a gyermekkori takaros kis ruhákkal szemben. Ez mégsem lehet probléma. Két évszázaddal ezelőtt az volt a normális, hogy asszonyok és férfiak parókát viseltek még akkor is, ha rendezett és szép volt a hajuk. Vagy gondoljunk a női divatra, alig száz évvel ezelőtt, mikor a szoknyák egészen a cipőig értek, vagy a férfiak viseletére, a keménygallérra, amely szinte merevvé tette a férfiak nyakát. A szülőknek nem szabad elfelejteni, hogy minden divatnak van üzenete, mely a serdülők helyett beszél. A megjelenő divatból lehet következtetni az ellentétekre és a nyugtalanságokra, és így a divat sokszor még segélykiáltás is lehet.

„*Az átlátszó ruha...*” A serdülő lányoknak nem könnyű nőiességüket és az azt kísérő jeleket ellenőrzés alatt tartaniuk. Bizonyos napokon nagyra nyúlt pulóvert viselnek régimódi vagy mini esernyővel. Téves lenne, ha a szülők azt gondolnák, hogy szemrevaló leánykájuk arra törekszik, hogy magára vonja a kíváncsi férfiak figyelmét. Ellenkezőleg: csak nőiességét akarja megmutatni és azonosulni akar a tévé és a kifutók modelljeivel. Ha megbámulják, attól inkább zavarba jön. Az anyáknak és az édesapáknak tapintatosan meg kell magyarázni lányuknak, hogy a férfiak tekintetében nincsen tisztelet és ez sokszor nagyon kellemetlen érzést válthat ki belőlük. Az édesapák legyenek nagyon óvatosak leányaik ruházatának és viselkedésének bírálatában!

„*Miért viseli az én ruháimat?*” Egy leány kedvet kaphat, hogy édesanyja ruháit vegye magára azért, hogy hasonlónak érezze magát, még abban a helyzetben is, amikor visszautasító és ellenálló a hangulata. A szülők legyenek tapintatosak, de vigyázzanak, hogy egy az egy alapon cselekedjenek: ők ne vegyék magukra soha a gyermekeik ruháját. A szülők már felnőttek. A gyerekek megcsodálják biztonság érzésüket és arra törekszenek, hogy az ő egyéniségük is biztos alapon nyugodjon.

„15 éves korában piercinget akar a nyelvére. Tiltsam meg neki?” A piercingnek ne engedjünk teret, de a tetoválásnak sem! Kimegy a divatból. Segíteni kell a serdülőket, hogy megértsék, vannak ártatlan divatok, mint a hajfestés és mások, amelyek sokkal veszélyesebbek és látható nyomot hagyhatnak, különösen, ha fennáll a fertőzés veszélye. Sokat kell beszélni róla. A serdülőnél sok mindent el lehet érni. El kell ismerni jogát a kihíváshoz és a botrányhoz, de meg kell neki magyarázni, hogy elérheti ugyanazt az eredményt, ha akarja, legfeljebb más védjeggyel.

„Úgy beszél, mint kocsis a lovával.” A fajtalan beszélgetés is divat lett, annyira, hogy szinte nem is ügyelünk rá, hogy a köznapi társalgás bevett formája lett. Szinte kötőszóként használják. Jó, ha figyelmeztetjük a gyereket, hogy az ilyen beszéd sok embert zavar, sőt sértő is lehet. Ezért kell beszédünket és szóhasználatunkat ellenőrizni. Ez az ellenőrzés udvariassági tett is lehet. Napjainkban sajnos néhány kifejezés annyira megszokott, hogy még a szülők sem veszik észre azokat. De hát, akkor...

A BARÁTOK ÉS A CSALÁD

A gyerek elsőbbségi joga előretör... „A barátok mindenekelőtt!” A család a második. A baráti kapcsolatokon keresztül elviselhetők vagy durvák, a serdülő kezd eltávolodni és felfedezi a társadalmi életet. „Miért fontosabbak a barátok a családnál?”

Bár a szülők megértőek és gondoskodók, az édesanya lehet derűs és kiegyensúlyozott, az édesapa gyengéd és elnéző, a serdülő eltávolodása előbb-utóbb bekövetkezik. A szolid elszakadás a családtól szinte törvényszerű. Úgy érezzük, hogy ez azért napjainkban erősebb. A mai fiatalok jobban eltávolodtak, mint valaha apáink és a nagyapáink. A szakadék nagyobb lett a generációk között.

A barátokban kívülállók szeretnek, becsülnek, más előnyökkel és más hűséggel. A szülők ezt a helyzetet már előre láthatják, nem kell aggódniuk. A serdülők számára normális, hogy lelkesednek azért, ami új és ismeretlen. Személyek, környezet, tevékenység. Az igyekezet tehát: az érdeket a családon kívülre helyezni. Ez nem mindig könnyű: bátorítás és támogatás kell hozzá. Úgy kell velük beszélni a külvilágról, hogy az pozitív legyen, amit érdemes megismerni, és ami nem egy kegyetlen, fenyegető dolog.

„Miért tölti minden idejét a »bandában«? Aggódik miatta?” Normális, ha a serdülő jobban kedveli a barátokat, mint a családot, ugyanakkor veszélyes bezárkózni egy zárt körbe.

A szülők nyugodtan kérdezzék meg: „Mit keres a fiam máshol?” A válasz néha fájdalmas lehet. A fiataloknak nem menekülniük kellene az unalmas, lehangoló családi légkörből, hanem inkább arra kellene törekedniük, hogy megismerjék a világot.

A gyerekek tele vannak kezdeményezéssel, kíváncsisággal, de mindig biztonságban szeretnének lenni. A kalandvagy helyes, de legyen meg mindig a biztos családi védelem. Ezt nem értékeli minden gyermek, de ha észreveszik, elfogadják. Mások viszont elutasítják, mint a gyengeség és a gyávaság jelét. Lényegében a biztonsági érzés maga ott van mindegyikben és a szülőknek ezt méltányolni kell. Ennek az egyik módja az, hogy a fiatalt nem szabad árulással és hálátlansággal vádolni akkor, amikor eltávolodik a családi körtől, hanem meg kell értetni vele, hogy a szülők mindig készek visszafogadni.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Boldogok az irgalmasok

Központi gondolatává vált korunk teológiájában a címben jelzett bibliai mondat - Máté evangéliumából. Ez most úgy hangzik, mintha eddig nem lett volna fontos az ember történetében, a világ nehézségeiben, háborúk, nyomortanyák, szenvedések ezernyi áradatában. Mégis: új fejezetet kell nyitni az Istenről szóló tanításban, mivel a veszély egyre növekszik, az ember(iség) egyre védtelenebb. (Még a hatvanas évek elején frissnek számított dogmatikai könyvben, a német Diekamp munkájában mindössze 10-12 sort letem erről a fogalomról: misericordia (irgalmasság).

„Irgalmasság – alapvető téma a XXI. század számára” - jelzi Walter Kasper jelenünk német bíboros-teológusa, aki könyvében arra utal, hogy a múlt század második felében két pápa ismerte fel világosan „az idők jeleit, hogy az irgalmasságra vonatkozó kérdés kerüljön újra az egyházi ígéhirdetés és gyakorlat középpontjába”: XXIII. János és II. János Pál.

Hogy miért? Mivel a XX. és a XXI század is egyre nehezebben fogadja el az igazságos és irgalmas Istenről szóló keresztény tanítást, mert megtapasztalta/tapasztalja a népirtásokat, természeti katasztrófákat, éhez, pusztuló gyermekeket. Ez sokakban kiváltja az ateizmust, még a hívőkben is megrendülést okoz, és a stendhali véleményt „súgja” a fülünkbe: Isten nem létezik, Vagy Nietzsche jól ismert mondatát: „Isten halott”. Ugyanakkor valamiként vigasz is, hiszen védettség nélkül az ember képtelen élni, alkotni, gondolkodni...

Mindez megváltoztatja az „Istenre vonatkozó kérdezés módját”, ugyanis „ha Isten sokaknak nem létezik, ha érdektelenné vált, már nincs értelme az Isten elleni tiltakozásnak.”

Mégis van még lelki szükség – annyi keserves szükség ellenére, vagyis maradnak olyanok, akik elviselik a nehéz helyzetet, és ezért tisztelet illeti őket. Viszont mi legyen azokkal, akik azt kérdezik: „Nem lenne jobb, ha meg sem születünk?”

Lehet az egyik válasz az, hogy sokan vannak még keresők, „névtelen zarándokok”, és ők érzik, ha nem tesszük fel az értelemre vonatkozó kérdést, ez végül „az ember emberként való leköszönését és valódi méltóságának elvesztését jelenti.” Értelem és remény nélkül viszont csupán „eszés állattá válunk, csak anyagi dolgok érdekelnek.

Akiből elpárolog az Istenbe vetett hit, ott (ezt maga Nietzsche is tudta) – üresség, ridegség veszi át birodalmát. Isten nélkül nincs olyan fórum, amelyhez fellebbezhet az ember.

Bőjti időben is elmélkedhetünk erről!

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Nagyböjti figyelem és fegyelem címmel a napi evangéliumhoz kapcsolódó gondolatot jelenít meg online felületein a Belvárosi Plébánia közössége. A naptár igekártyái lelki támogatást nyújthatnak a nagyböjti készülétkben. A gondolatok a fogadalmitemplom.hu oldalon, a plébánia Facebook és instagram oldalán olvashatók.

A közösség egyetemistáit várják a jezsuiták Szent József templomának hittantermébe „imaélet felrissítő”, három alkalmas találkozóra. A 19:30-21:00 óráig tartó beszélgetésen iránymutatással segítik a fiatalokat. A következő alkalom március 14-én, nagyböjt harmadik keddjén lesz.

Március 15-én, nemzeti ünnepünkön a szeged-mórávárosi Szent Kereszt templomban 10.00 órakor, a felsővárosi Szent Miklós templomban pedig 11:00 órakor lesz szentmise, melyet a szabadságharc áldozataiért és hazánkért ajánlanak fel.

Nemzeti ünnepünkön a Szegedi Dóm Látogatóközpont megszokott nyitva tartással, 9.00-17.00 óráig kiállításokkal, tárlatvezetésekkel várja az érdeklődőket.

A Szegedi Katolikus Kollégiumok március 17-én, 14:00 órától rendezik az SZKK konferenciát a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében. A rendezvény célja, hogy a városban működő hat katolikus szakkollégium hallgatóinak lehetőséget biztosítson egy-egy tudományos témakör bemutatására.

A nagyböjti időszakban, péntekenként 17.30-kor a Székesegyházban közös imádsággal járják a keresztutat, melyet idén is a Belvárosi Plébániához tartozó közösségek vezetnek. A következő alkalom március 17-én, a férfiak csoportjának közreműködésével lesz.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16.00 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom jövő vasárnap, március 19-én lesz.

Nagyböjt 4. vasárnapján, március 19-én a Dómban a 18 órakor kezdődő szentmisét Salamon László mindszenti plébános celebrálja és mond homíliát.

Március 20-án ünnepli templombúcsúját a jezsuiták Szent József Plébániájának közössége. Az ünnepi szentmise – melyet Kondé Lajos pasztorális helynök, a Székesegyház plébánosa celebrál - 18:30 órakor kezdődik a Dáni János u. 3. szám alatt található templomban.

Ötnapos, autóbuzsós zarándoklatot szervez Medjugorje-be a Szegedi Görögkatolikus Parókia. Az április 17-21-ig tartó utazásra jelentkezni március 15-ig az egyházközség irodájában (Lechner tér 9.), vagy a 30/565-5326-os telefonszámon lehet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás munkatársai kérik, hogy akik tehetik, segítsék munkájukat az évszaknak megfelelő ruházati adományokkal. A jó állapotú, tiszta, használható ruhadarabokból álló felajánlásokat az Alföldi utca 46. szám alatt található raktárba kérik eljuttatni csütörtökönként 14.00 és 16.00 óra között.

Századik születésnapja alkalmából február 25-én köszöntötte Göblyös Lajosné Benyik György, a Szent Gellért templom plébánosa. A szeged-tarjáni plébánia közösségének legidősebb tagja 1923-ban a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei Kenderesen látta meg a napvilágot. Mintegy húsz éven át a Magyar Optikai Műveknél dolgozott tervrajzkezelőként. Férje úri cipész kisiparos volt, hét évig szolgált katonaként, megjárta a Don-kanyart is. Erzsike néni 1975 óta tagja a Tatra téri hívó közösségnek.

Bővítette együttműködését a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a British Petrol. A világ egyik legnagyobb olaj- és gázvállalata 2019 óta támogatja a Szokeresz hallgatóit a munkaerőpiaci jelenlét erősítésében, valamint a felsőoktatásban tanuló roma diákok mentorálásában. A február 28-án aláírt megállapodással további három évre megerősítették a partnerséget, melynek keretében a cég vállalja, hogy évente 1,5 millió forinttal segíti a szegedi szakkollégistákat.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról legkésőbb május 20-ig. Az egyik 1%-os felajánlást egy egyház javára tehetik. A Magyar Katolikus Egyház technikai száma, mely a felajánlással kapcsolatos rendelkezéshez szükséges: 0011. Ajánljuk Kedves Olvasóinknak, hogy a felajánlható további 1%-ot plébániájuk, közösségük alapítványa javára irányítsák.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az idei nagyböjtben is meghirdette hagyományos tartóselelmiszer-gyűjtési akcióját. A hívek felajánlásukat elhelyezhetik a templomokban március 12-én, a vasárnapi szentmiséken és az azt követő hétköznapokon, március 19-ig. A segélyakció során összegyűjtött adományokat a Katolikus Karitás önkéntesei juttatják el a rászoruló családoknak. A támogatók telefonos adományvonalon is bekapcsolódhatnak a Karitás segítő munkájába; a 1356-os telefonszám felhívásával, hívásonként 500 forinttal segíthetnek.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.